

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVIII. — Wydana i rozesłana dnia 1. października 1898.

Treść: (№ 172—177.) 172. Ustawa o zmianie niektórych postanowień ustawy z dnia 15. kwietnia 1873, którą urządzone zostały płace urzędników czynnych państwa. — 173. Ustawa o urządzeniu plac dla grona nauczycielskiego w szkołach średnich przez państwo utrzymywanych. — 174. Ustawa o urządzeniu plac dla grona nauczycielskiego w seminariach nauczycielskich państwa i w szkołach ćwiczeń z temi zakładami połączonych, z funduszu państwa utrzymywanych. — 175. Ustawa o urządzeniu plac grona nauczycielskiego w zakładach przemysłowych przez państwo utrzymywanych. — 176. Ustawa, zawierająca postanowienia we względzie dotacyi pasterzy duchownych katolickich. — 177. Ustawa, zawierająca postanowienia we względzie dotacyi pasterzy duchownych grecko-wschodnich w Dalmacyi.

172.

Ustawa z dnia 19. września 1898,

o zmianie niektórych postanowień ustawy z dnia 15. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 47, którą urządzone zostały płace urzędników czynnych państwa.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Wymiary pensyi i dodatków funkcyjnych, ustanowione w załączkach a) i b) ustawy z dnia 15. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 47, o urządzeniu plac urzędników czynnych państwa, uchylają się i ustanawiają się w następujący sposób:

Załączka a).

Wykaz pensyi.

I. klasa stopnia służbowego	12.000 zł.
II. " " "	10.000 "
III. " " "	8.000 "
IV. " " "	7.000 "

Dla V. klasy stopnia służbowego ustanawiają się dwa stopnie pensyi, a mianowicie:

V. klasa stopnia służbowego	6.000 zł.
	5.000 "

Dla następujących klas stopnia służbowego ustanawiają się po trzy stopnie pensyi, a mianowicie:

VI. klasa stopnia służbowego	4.000 zł.
	3.600 "
	3.200 "
VII. " " "	3.000 "
	2.700 "
	2.400 "

VIII. klasa stopnia służbowego	2.200 zł
	2.000 "
	1.800 "
IX. " " "	1.600 "
	1.500 "
	1.400 "
X. " " "	1.300 "
	1.200 "
	1.100 "
XI. " " "	1.100 "
	900 "
	800 "

Załączka b).

Wymiar dodatków funkcyjnych.

Klasa stopnia służbowego	Kwota w złotych w. a.
I. stopień.	
Prezydent Ministrów	14.000
II. stopień.	
Minister	10.000
Pierwszy prezydent Najw. Trybunału . . .	10.000
Prezydent Najw. Izby obrachunkowej . . .	10.000
Prezydent Trybunału administracyjnego . .	10.000
III. stopień.	
Namiestnik w Austrii poniżej Anizy . . .	7.000
" " powyżej Anizy	7.000
" " Styrii	8.000
" " Czechach	13.000
" " Morawie	8.000
" " Galicyi	12.000
" " Przymorzu	10.000
" " Tyrolu	8.000
" " Dalmacyi	8.000

Klasa stopnia służbowego	Kwota w złotych w. a.
Drugi prezydent Najwyższego Trybunału	4.000
„ „ „ „ Trybunału administracyjnego	4.000
Prezydenci Sądu kraj. wyższego w Wiedniu	4.000
„ „ „ „ Pradze	4.000
„ „ „ „ Lwowie	4.000
„ „ „ „ Zadarze	2.000
Każdy inny prezydent Sądu krajowego wyższego	3.000
IV. stopień.	
Prezydenci krajowi	5.000
Naczelnicy sekcji w Ministerstwach	3.000
Prezydenci senatów Najwyższego Trybunału i Trybunału administracyjnego	3.000
Prokurator generalny	3.000
Wiceprezydent Najwyższej Izby obrachunkowej	3.000
Prezydent Rady kościelnej wyższej ewangelickiej	3.000
Prezydent policji w Wiedniu	2.000
Wiceprezydenci namiestnictwa w Wiedniu, Pradze i Lwowie	2.000
Wiceprezydenci Dyrekcji skarbowych krajowych w Wiedniu, Pradze i Lwowie	2.000
Dyrektor generalny zarządu tytoniowego	2.000
Inspektor generalny kolei żelaznych	2.000

Artykuł II.

Na miejsce §. 6 ustawy powyższej wydaje się następujące postanowienie:

§. 6.

Na wyższy stopień pensji pewnej klasy stopnia służbowego postępuje się w XI, X i IX klasie stopnia służbowego co cztery lata, w innych klasach co pięć lat wysłużonych w odpowiedniej klasie stopnia służbowego.

Artykuł III.

Urzędnikom państwa zaliczonym do trzech najniższych klas stopnia służbowego przyznawane będą po szesnastu latach wysłużonych w tej samej klasie stopnia służbowego dodatki osobiste z tytułu dawności służby w kwocie 100 zł. rocznie a po dwudziestu latach wysłużonych w tej samej klasie stopnia służbowego takie dodatki w kwocie znowu 100 zł. rocznie.

Artykuł IV.

W razie postąpienia na wyższą pensję dodatki osobiste należy odpowiednio istniejącym przepisom zmniejszyć a według okoliczności zawiesić.

Dodatki na utrzymanie wyznaczane dotychczas urzędnikom państwa czterech najniższych klas stopnia służbowego nie będą już udzielane.

Ustawa niniejsza nie narusza dodatków do pensji ustawą z dnia 19. marca 1894, Dz. u. p. Nr. 53, radcom Trybunału administracyjnego wyznaczonych, ani też dodatków służbowych istniejących na podstawie osobnych przepisów dla poszczególnych kategorii siedmiu najniższych klas stopnia służbowego, jak niemniej takich emolumentów i deputatów, których, pobieranie przywiązane jest do pewnych posad służbowych.

Artykuł V.

Wykonanie ustawy niniejszej, która wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia, poruczam Memu całemu Ministerstwu.

Wiedeń, dnia 29. września 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.	Welsersheimb r. w.
Wittek r. w.	Ruber r. w.
Bylandt r. w.	Kast r. w.
Kaizl r. w.	Baernreither r. w.
Jędrzejowicz r. w.	

173.

Ustawa z dnia 19. września 1898,

o urządzeniu płac dla grona nauczycielskiego w szkołach średnich przez państwo utrzymywanych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Pensya etatowa, dla rzeczywistych nauczycieli w szkołach średnich (gimnazyach, gimnazyach realnych, szkołach realnych) przez państwo utrzymywanych, ustanowiona, wynosi 1400 zł. rocznie.

§. 2.

Każdy nauczyciel rzeczywisty, ma prawo do podwyższenia pensji co pięć lat, które bądź zanim ustawa niniejsza weszła w wykonanie, bądź później wysłużył w przymiocie rzeczywistego nauczyciela w szkole średniej państwa, aż do 25 włącznie roku tej służby.

Podwyższenie to wynosi po upływie pierwszego i drugiego pięciolecia 200 zł., po upływie każdego z trzech następnych pięcioleci 300 zł. rocznie.

Po udzieleniu piśmiennego ostrzeżenia lub po udzieleniu nagany, Minister oświaty może najdłużej na trzy lata wstrzymać przyznanie dodatku pięcioletniego.

Dostąpienie poszczególnych dodatków pięcioletnich stosuje się do chwili, w której nadanie posady rzeczywistego nauczyciela stało się prawnym. Postanowienie to odnosi się do dalszych dodatków pięcioletnich także w tym razie, jeżeli poprzedni przyznaný został nie w terminie prawidłowym.

§. 3.

Plące dyrektora szkoły średniej państwa składają się z pensyi etatowej rzeczywistego nauczyciela połączonej z prawem do dodatków pięcioletnich i dodatku funkcyjnego w kwocie 500 zł.

Nauczyciele rzeczywiści, którym poruczone jest tymczasowe kierowanie szkołą średnią państwa, pobierają wynagrodzenie równe rzeczonemu dodatkowi.

§. 4.

Nauczyciele religii, udzielający nauki religii nie we wszystkich klasach zupełnej szkoły średniej państwa lub nie posiadający zarazem ustawowego uzdolnienia do urzędu nauczycielskiego w innych (świeckich) przedmiotach naukowych dotyczącej szkoły średniej, pobierają pensyę w kwocie 900 zł. rocznie, wzrastającą co pięć lat, które nauczyciel religii bądź zanim ustawa niniejsza weszła w wykonanie bądź później wysłużył w tym przymocie w szkole średniej państwa aż do 25. włącznie roku tej służby.

Podwyższenie wynosi po upływie pierwszego i drugiego pięciolecia po 100 zł. rocznie, po upływie każdego z trzech następnych pięcioleci 200 zł. rocznie.

Pod względem liczenia pięcioleci postanowienie §. 2go ustawy niniejszej stosuje się także do tych nauczycieli religii.

Gdyby nauczycielom religii w myśl niniejszego paragrafu mianowanym, przyznano dodatki osobiste, należy je zawiesić od chwili, w której ustawa niniejsza wejdzie w wykonanie.

§. 5.

Nauczycielom gimnastyki mianowanym stanowczo w szkołach średnich państwa przyznać należy te plące, które kiedykolwiek będą ustawowo wyznaczone dla rzeczywistych nauczycieli w szkołach ćwiczeń z funduszków państwa utrzymywanych a z seminarjami nauczycielskimi państwa połączonych, pod względem zaś liczenia pięcioleci stosować należy postanowienie §. 2go ustawy niniejszej.

W jakiej rozciągłości czas służby, który tacy nauczyciele gimnastyki przed stanowczem mianowaniem wysłużyli w szkole średniej państwa w przymocie nauczycieli pomocniczych z wszystkimi obowiązkami nauczyciela gimnastyki stanowczo mianowanego, może być policzony do stabilizacji i do przyznania dodatków pięcioletnich, o tem stanowi w każdym z osobna przypadku Minister wyznań i oświaty przy mianowaniu.

Nie można jednak policzyć więcej jak pięć lat.

Postanowienie to odnosi się także do nauczycieli gimnastyki już obecnie mianowanych stanowczo przy szkołach średnich.

Przy przenoszeniu na stan spoczynku nauczyciele gimnastyki mają po 35 policzalnych latach służby prawo do emerytury w kwocie całkowitej ostatniej policzalnej pensyi aktywnej; gdyby przeniesienie na stan spoczynku następowало wcześniej, wysłużony przez nich czas policzalny uwzględniany będzie do wymierzenia emerytury w ten sposób, że każde siedm lat całkowicie wysłużonych liczone będą za ośm lat służby w myśl ustawy z dnia 14. maja 1896. Dz. u. p. Nr. 74.

§. 6.

Osoby stanu nauczycielskiego szkół średnich państwa, mianowane z pensyą, zaliczone są do klas stopnia służbowego ustanowionych dla urzędników państwa i mają prawo do dodatków służbowych nie wliczalnych w emeryturę a to w wymiarze ustanowionym dla urzędników państwa odpowiedniej klasy.

Dyrektorów zalicza się do VII. klasy stopnia służbowego, w przypadkach jednak na szczególne względy zasługujących, mogą być posunięci do VI. klasy. Posunięcie to nie może z reguły nastąpić przed uzyskaniem piątego dodatku pięcioletniego.

Nauczyciele rzeczywistych zalicza się do IX. klasy stopnia służbowego, jednakże Minister oświaty może na zasadzie skuteczności ich służby ze wszech miar zadawalającej, posunąć ich do VIII. a następnie do VII. klasy stopnia służbowego.

Posunięcie do VIII. klasy nie następuje z reguły przed uzyskaniem drugiego a posunięcie do VII. klasy przed uzyskaniem czwartego dodatku pięcioletniego.

Jeżeli skuteczność służby zasługuje na szczególne uznanie, dyrektor lub nauczyciel rzeczywisty może być posunięty do wyższej klasy stopnia służbowego przed terminem powyżej ustanowionym.

Nauczyciele religii, w §. 4 wzmiankowani, należą do IX. nauczyciele gimnastyki stanowczo mianowani do X. klasy stopnia służbowego urzędników państwa.

Nauczyciele rzeczywiści, jakoteż nauczyciele religii w §. 4 wzmiankowani, gdy są potwierdzeni na urządzie nauczycielskim, używają tytułu „Profesor“.

Dyrektorowie szkół średnich państwa mają prawo do pomieszkania w naturze w budynku urzędowym albo do relutum na pomieszkanie, które wymierza się według stosunków miejscowych. Natomiast wypłacać im należy tylko połowę kwoty dodatku służbowego odpowiedniej klasie ich stopnia.

§. 7.

Przepisaną takse służbową opłaca się tylko od pensji i nawzajem do emerytury liczy się tylko pensję a dyrektorom także dodatek funkcyjny.

§. 8.

Osoby stanu nauczycielskiego, którym posada rzeczywistego nauczyciela w szkole średniej państwa, nadana jest tymczasowo, pobierają pensję w kwocie 1200 zł. rocznie, tudzież systemizowany dodatek służbowy IX klasy stopnia urzędników państwa, nabywają zaś prawa do stanowczego potwierdzenia na urządzie nauczycielskim i do przyznania dodatków pięcioletnich dopiero od chwili mianowania rzeczywistymi nauczycielami a wtedy czas, który w przymocie tymczasowych nauczycieli bądź zanim ustawa niniejsza weszła w wykonanie bądź później wysłużyli, będzie im policzony pod warunkami ustawowymi tak na trzechnecie próbne, jak i na dostąpienie dodatków pięcioletnich.

§. 9.

Za zastępowanie nauczycieli na opróżnionych posadach lub za wyręczanie nauczycieli przedmiotów obowiązkowych szkół średnich, przyznawać należy na przyszłość wynagrodzenia, wynoszące rocznie za każdą godzinę nauki w tygodniu dla osób według przepisu aprobowanych do nauczania a mianowicie dla udzielających przedmiotów językowych 60 zł.
dla udzielających innych przedmiotów naukowych (także religii) 50 zł.
dla udzielających rysunku i gimnastyki . . . 40 zł.
jeżeli zaś nauczający, do pobierania tych wynagrodzeń uprawnieni, nie posiadają zupełnego uzdolnienia nauczycielskiego, 48 zł., 40 zł. i 32 zł. rocznie.

§. 10.

W jakiej rozciągłości czas służby, przez zastępcę wysłużony, może być pod warunkiem zadawalającej skuteczności służby policzony do stabilizacji i do podwyższenia pensji w §. 2 ustawy niniejszej

wzmiankowanego, postanawia Minister wyznać i oświaty w każdym z osobna przypadku przy mianowaniu dotyczącej osoby rzeczywistym nauczycielem.

Nie można jednak policzyć więcej jak trzy lata tego czasu służby.

To ostatnie postanowienie stosuje się także do tych osób stanu nauczycielskiego, które rzeczywistymi nauczycielami w szkołach średnich państwa zostały mianowane, zanim ustawa niniejsza nabyła mocy prawa.

§. 11.

Za wyręczanie w nauczaniu, sprawowane przez członków grona nauczycielskiego szkoły średniej państwa ponad wymiar największy obowiązków nauczycielskich, pobierają takowi wynagrodzenie w wysokości ustanowionej w §. 9 ustawy niniejszej, jeżeli wyręka trwa dłużej niż 2 miesiące.

Przy wymierzaniu tych wynagrodzeń za dzielnik brać należy okres nie dwunasto- lecz dziesięciomiesięczny.

§. 12.

Asystenci w szkołach średnich państwa pobierać mają z reguły wynagrodzenie po 30 zł. rocznie za każdą godzinę nauki w tygodniu.

§. 13.

Przyznawanie dyrektorom i nauczycielom szkół średnich dodatków za zasługi ma być na przyszłość zaniechane. Minister wyznać i oświaty jest jednak upoważniony do udzielania osobom stanu nauczycielskiego w szkołach średnich, które odznaczyły się znakomitemi pracami na polu naukowym lub pedagogiczno-dydaktycznym, zapomóg jednorazowych w kwocie aż do 500 zł. i w tym celu dawana mu będzie corocznie do rozrządzenia pewna suma, której żądać ma przez zamieszczenie jej w preliiminarzu.

§. 14.

Dodatki osobiste, o ile przy ich nadawaniu nie zostały wydane szczególne postanowienia, należy stosownie do istniejących przepisów przestawać wypłacać w miarę posuwania się pobierającego na wyższe płace.

Postanowienie to nie narusza dodatków za usługi, jakoteż wynagrodzeń i wszelkich innych dodatków, które osoba stanu nauczycielskiego pobiera za czynności dodatkowe przewyższające jej pierwotny obowiązek nauczycielski.

Dodatki na utrzymanie, które na zasadzie postanowień Najwyższych z dnia 15. marca 1895 i z dnia 28. czerwca 1895 przyznane były osobom

stanu nauczycielskiego zostającym w służbie państwa, do czterech najniższych klas stopnia służbowego zaliczonym, jakoteż dodatki do należności za zastępstwo, przyznane zastępcom na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 30. czerwca 1895, nie będą już udzielane.

§. 15.

Z osobami stanu nauczycielskiego (dyrektorami, nauczycielami zastępcami) w szkołach przemysłowych państwa tudzież seminariów nauczycielskich państwa męskich i żeńskich z wyłączeniem szkół ćwiczeń z niemi połączonych, jeżeli osoby te, gdy im nadawano posadę, uczyniły zadosyć wymaganiom ustawowym pod względem wstępowania do urzędu nauczycielskiego w szkołach średnich, postępować się będzie w razie przejścia tych osób do szkoły średniej państwa tak, jak gdyby ciągle w takiej szkole służyły.

Postanowienie to stosuje się do osób stanu nauczycielskiego w szkołach średnich tudzież seminariach nauczycielskich męskich i żeńskich gminnych i krajowych, posiadających prawa zakładów publicznych, jeżeli zakład, z którego przechodzą, zachowuje wzajemność i ci, którzy go utrzymują, już wprzód wyraźnie to oświadczą.

§. 16.

Postanowienia w ustawie niniejszej zawarte mają być stosowane także do nauczycieli sprawujących podczas trzechlecia obowiązki w szkołach średnich.

§. 17.

Ustawa niniejsza nie stosuje się do nauczycieli pomocniczych.

§. 18.

Postanowienia ustawy niniejszej stosują się odpowiednio do szkół żeglarskich a względnie do Akademii handlowej i żeglarskiej w Tryeście.

§. 19.

Ustawa niniejsza wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia i od tego samego terminu uchylają się wszystkie z nią niezgodne postanowienia wcześniejszych ustaw i rozporządzeń.

§. 20.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Mojemu Ministrowi wyznań i oświaty.

Wiedeń, dnia 19. września 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Bylandt r. w.

174.

Ustawa z dnia 19. września 1898,

o urządzeniu plac dla grona nauczycielskiego w seminariach nauczycielskich państwa i w szkołach ćwiczeń z temi zakładami połączonych z funduszów państwa utrzymywanych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Pensya etatowa, dla nauczycieli głównych w seminariach nauczycielskich ustanowiona, wynosi 1400 zł. rocznie.

§. 2.

Każdy nauczyciel główny ma prawo do podwyższenia pensyi co pięć lat, które, bądź zanim ustawa niniejsza weszła w wykonanie, bądź później wysłużył w przymocie nauczyciela głównego w seminarjum nauczycielskiem państwa, aż do 25. włącznie roku tej służby.

Podwyższenie to wynosi po upływie pierwszego i drugiego pięciolecia po 200 zł., po upływie każdego z trzech następnych pięcioleci 300 zł. rocznie.

Po udzieleniu piśmiennego ostrzeżenia lub po udzieleniu nagany, Minister wyznań i oświaty może najdłużej na trzy lata wstrzymać przyznanie dodatku pięcioletniego.

Dostąpienie poszczególnych dodatków pięcioletnich stosuje się do chwili, w której nadanie posady rzeczywistego nauczyciela stało się prawomocnem. Postanowienie to odnosi się do dalszych dodatków pięcioletnich także w tym razie, jeżeli poprzedni przyznany został nie w terminie prawidłowym.

§. 3.

Place dyrektora seminarjum nauczycielskiego państwa składają się z pensyi etatowej nauczyciela głównego dotyczącego seminarjum nauczycielskiego połączonej z prawem do dodatków pięcioletnich i dodatku funkcyjnego w kwocie 500 zł.

Nauczyciele główni, którym poruczone jest tymczasowo kierowanie seminarjum nauczycielskiem, pobierają wynagrodzenie równe rzeczonemu dodatkowi.

§. 4.

Osoby stanu nauczycielskiego, którym posada nauczyciela głównego w seminarjum nauczyciel-

skiem państwa nadana jest tymczasowo, pobierają pensję w kwocie 1200 zł. rocznie, tudzież dodatek służbowy IX. klasy stopnia służbowego, odpowiedni miejscu, w którym znajduje się dotyczące seminaryum nauczycielskie, nabywają zaś prawa do przyznania im dodatków pięcioletnich dopiero od chwili, gdy będą mianowani stanowczo nauczycielami głównymi i wtedy czas, który w przymocie nauczycieli tymczasowych bądź zanim ustawa niniejsza weszła w wykonanie, bądź później wysłużyli, będzie im policzony pod warunkami ustawowemi na dostąpienie dodatków pięcioletnich.

§. 5.

Dyrektorów zalicza się do VII. klasy stopnia służbowego, w przypadkach jednak na szczególne względy zasługujących, mogą być posunięci do VI. klasy. Posunięcie to nie może z reguły nastąpić przed uzyskaniem piątego dodatku pięcioletniego.

Nauczycieli głównych zalicza się do IX. klasy stopnia służbowego, mogą jednak na zasadzie skuteczności ich służby ze wszech miar zadawalającej, być posunięci do VIII. klasy a następnie nawet do VII. klasy stopnia służbowego. Posunięcie do VIII. klasy nie następuje z reguły przed uzyskaniem drugiego a do VII. klasy przed uzyskaniem czwartego dodatku pięcioletniego.

Jeżeli skuteczność służby zasługuje na szczególne uznanie, dyrektor lub nauczyciel główny może być posunięty do wyższej klasy stopnia służbowego nawet przed ustanowionym terminem.

§. 6.

Płaca etatowa, ustanowiona dla nauczycieli w szkołach ćwiczeń z funduszków państwa utrzymywanych, z seminaryami nauczycielskimi połączone, wynosi 1100 zł. rocznie.

§. 7.

Każdy nauczyciel w szkole ćwiczeń przez państwo utrzymywanej, jeżeli pełni służbę w sposób zadawalający, ma prawo do podwyższenia pensji co pięć lat, które, bądź zanim ustawa niniejsza weszła w wykonanie, bądź później wysłużył w przymocie nauczyciela w utrzymywanej przez państwo szkole ćwiczeń, aż do 25. włącznie roku tej służby.

Podwyższenie to wynosi po upływie pierwszego i drugiego pięciolecia po 100 zł., po upływie każdego z dalszych trzech pięcioleci po 150 zł.

Pod względem liczenia poszczególnych pięcioleci stosuje się analogicznie postanowienie §. 2 ustawy niniejszej.

§. 8.

Pensya ustanowiona dla nauczyciela niższego w szkole ćwiczeń przez państwo utrzymywanej wynosi 700 zł.

§. 9.

Nauczyciele w szkołach ćwiczeń przez państwo utrzymywanych należą do X, nauczyciele niżsi do XI. klasy stopnia służbowego.

§. 10.

Osoby stanu nauczycielskiego, którym nadana jest tymczasowo posada nauczyciela w utrzymywanej przez państwo szkole ćwiczeń pobierają pensję w kwocie 1000 zł. rocznie, tudzież dodatek służbowy X. klasy stopnia służbowego odpowiedni miejscu, w którym mają posadę.

Osoby stanu nauczycielskiego, mianowane tymczasowo nauczycielami niższymi, pobierają czasowo płace nauczyciela niższego szkoły ćwiczeń mianowanego stanowczo.

Czas wysłużony w przymocie tymczasowego nauczyciela szkoły ćwiczeń bądź zanim ustawa niniejsza nabyła mocy obowiązującej bądź później, liczy się przy mianowaniu stanowczo nauczycielem szkoły ćwiczeń do wymierzenia dodatków pięcioletnich.

§. 11.

Przepisaną takse służbową opłaca się tylko od pensji i nawzajem do emerytury liczy się tylko pensję a dyrektorom także dodatek funkcyjny.

§. 12.

Dodatki osobiste, o ile przy ich nadawaniu nie zostały wydane szczególne postanowienia, należy stosownie do istniejących przepisów przestawać wypłacać w miarę posuwania się pobierającego na wyższe płace.

Postanowienie to nie narusza dodatków za usługi, jakoteż wynagrodzeń i wszelkich innych dodatków, które osoba stanu nauczycielskiego pobiera za czynności dodatkowe przewyższające jej pierwotny obowiązek nauczycielski.

Dodatki na utrzymanie, które na zasadzie postanowień Najwyższych z dnia 15. marca 1895 i z dnia 28. czerwca 1895 przyznane były osobom zostającym w służbie państwa, do czterech najniższych klas stopnia służbowego zaliczonym, jakoteż dodatki do należności za zastępstwo przyznane zastępcom na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 30. czerwca 1895, nie będą już udzielane.

§. 13.

Z dyrektorami lub nauczycielami, którzy mieli wprzód posady w szkołach średnich państwa, jakoteż w szkołach przemysłowych państwa, postępować się będzie pod względem podwyższenia pensji wzmiankowanego w §. 2 tak, jak gdyby służyli w seminaryach nauczycielskich.

Postanowienie to stosuje się do dyrektorów i nauczycieli głównych, jakoteż do profesorów w seminaryach nauczycielskich i szkołach średnich gmin-

nych i krajowych, posiadających prawa zakładów publicznych gdy przechodzą do seminaryum nauczycielskiego państwa, jeżeli zakład, z którego przechodzą, zachowuje wzajemność i ci, którzy go utrzymują, już wprzód wyraźnie to oświadczą.

§. 14.

W jakiej rozciągłości osobom stanu nauczycielskiego ze szkół publicznych ludowych i wydziałowych do seminaryów nauczycielskich państwa a względnie do szkół ćwiczeń przechodzącym, czas w tamtych zakładach wysłużony ma być policzony do podwyższenia pensji w §. 2 a względnie w §. 8 wzmiankowanego, postanawiać będzie Minister oświaty w każdym z osobna przypadku przy mianowaniu.

Toż samo nastąpić ma przy mianowaniu nauczyciela szkoły ćwiczeń nauczycielem głównym, pod względem czasu, który tenże wysłużył w utrzymywanej przez państwo szkole ćwiczeń w przymocie nauczyciela szkoły ćwiczeń.

§. 15.

Za zastępowanie nauczycieli głównych w seminaryach nauczycielskich na opróżnionych posadach, jakoteż za pomoc w nauczaniu w tych zakładach udzielane będą wynagrodzenia w stosunku po 50 zł. rocznie za każdą godzinę nauki w tygodniu.

Zresztą zatrzymują moc swoją postanowienia przepisu o zastępstwach z dnia 3. czerwca 1839.

§. 16.

Ustawa niniejsza nie stosuje się do grona nauczycielskiego tych szkół ćwiczeń, w których wydatki na płace stosownie do §. 67, ustęp 2 ustawy z dnia 14. maja 1869, Dz u. p. Nr. 62, pokrywane są tylko po części z funduszków państwa.

§. 17.

Wszystkie postanowienia w poprzedzających paragrafach zawarte, stosują się także do grona nauczycielskiego seminaryów nauczycielskich żeńskich przez państwo utrzymywanych i szkół ćwiczeń z nimi połączonych.

§. 18.

Ustawa niniejsza wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia i od tego samego terminu uchylają się wszystkie z nią niezgodne postanowienia wcześniejszych ustaw i rozporządzeń.

§. 19.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi wyznań i oświaty.

Wiedeń, dnia 19. września 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Bylandt r. w.

175.

Ustawa z dnia 19. września 1898, o urządzeniu placu grona nauczycielskiego w zakładach naukowych przemysłowych przez państwo utrzymywanych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Wszystkie osoby stanu nauczycielskiego, mające posady z pensją w zakładach naukowych przemysłowych przez państwo utrzymywanych (w szkołach przemysłowych państwa, w szkołach zawodowych do poszczególnych gałęzi przemysłu, w szkołach rękodzielniczych ogólnych państwa) zaliczone są do następujących klas stopnia służbowego:

Nauczyciele tych zakładów do X. IX, a względnie do VIII. klasy stopnia służbowego.

Przewodniczący zawodowi w szkołach przemysłowych państwa, tudzież dyrektorowie szkół zawodowych do poszczególnych gałęzi przemysłu i w szkołach rękodzielniczych ogólnych państwa do do VIII, dyrektorowie szkół przemysłowych państwa do VII. klasy stopnia służbowego.

W przypadkach na szczególne względy zasługujących, dyrektorowie szkół przemysłowych państwa mogą być zaliczeni a względnie posunięci do VI. klasy stopnia służbowego.

§. 2.

Nauczyciele zaliczeni do IX. klasy stopnia służbowego mogą być posunięci do VIII. klasy z reguły dopiero po uzyskaniu trzeciego dodatku pięcioletniego; wyjątkowo jednak Minister wyznań i oświaty może specjalistom, zalecającym się znakomitą praktyką techniczną lub artystyczną, przyznać VIII. klasę stopnia służbowego już przy przyjmowaniu ich do służby w zakładach przemysłowych.

Osoby stanu nauczycielskiego zaliczone do VIII. klasy stopnia służbowego (nauczyciele, przewodniczący szkół zawodowych, dyrektorowie), mogą być na zasadzie skuteczności ich służby ze wszech miar zadawalającej, posunięci do VII. klasy stopnia służbowego; z posunięciem takim nie łączy się jednak podwyższenie pensji pierwotnej (§. 3) ustanowionej, dla VIII. klasy stopnia służbowego.

Posunięcie to następuje z reguły nie przed uzyskaniem czwartego dodatku pięcioletniego, lecz jeżeli skuteczność służby zasługuje na szczególne uznanie, można być posuniętym także przed tym terminem.

§. 3.

Pensja etatowa pierwotna wynosi:

Dla nauczycieli zaliczonych do X. klasy stopnia służbowego 1100 złotych, dla nauczycieli IX. klasy stopnia służbowego 1400 złotych, dla nauczycieli VIII. klasy stopnia służbowego 1800 złotych.

Dla dyrektorów szkół zawodowych do poszczególnych gałęzi przemysłu i szkół rękodzielniczych ogólnych przez państwo utrzymywanych, tudzież dla przewodniczących zawodowych w szkołach przemysłowych państwa 1800 złotych.

Dla dyrektorów szkół przemysłowych państwa, jeżeli zaliczeni są do VII. klasy stopnia służbowego 2300 złotych, jeżeli są zaliczeni do VI. klasy stopnia służbowego 2800 złotych.

§. 4.

Dyrektorowie szkół przemysłowych państwa pobierają dodatek funkcyjny w kwocie 800 złotych, przewodniczący zawodowi w tychże zakładach tudzież dyrektorowie szkół zawodowych do poszczególnych gałęzi przemysłu i dyrektorowie szkół rękodzielniczych ogólnych przez państwo utrzymywanych, dodatek w kwocie 600 złotych.

Jeżeli nauczycielowi zakładów naukowych przemysłowych jest lub będzie trwale poruczone kierownictwo szkoły zawodowej do poszczególnych gałęzi przemysłu lub szkoły rękodzielniczej ogólnej przez państwo utrzymywanej, należy się mu dodatek funkcyjny w kwocie 500 zł.

Dodatków powyższych nie można wliczać w emeryturę.

§. 5.

Osoby stanu nauczycielskiego, stosownie do ustawy niniejszej mianowane, mają prawo do dodatku służbowego, którego nie wlicza się w emeryturę. Dodatek ten równa się dodatkowi ustanowionemu dla urzędników państwa odpowiednich klas stopnia służbowego.

Dyrektorowie szkół przemysłowych państwa mają prawo do pomieszkania w naturze, w budynku urzędowym albo do reletum na pomieszkanie; natomiast wypłacać im należy tylko połowę kwoty dodatku służbowego na nich przypadającej.

§. 6.

Pensye osób stanu nauczycielskiego w zakładach naukowych przemysłowych, gdy osoby te należą do IX. i do wyższych klas stopnia służbowego, wzrastają co pięć lat, które w tych lub innych zakładach naukowych państwa, zanim ustawa niniejsza nabyła mocy prawa lub później, w przymocie rzeczywistych nauczycieli, tymczasowo lub stanowczo mianowanych, wysłużyły, aż do 25. włącznie roku tej służby, a mianowicie po pierwszym i drugim pięcioleciu o 200 złotych, po trzecim, czwartym i piątym zawsze o 300 złotych, pensye nauczycieli zaliczonych do X. klasy stopnia służbowego wzrastają w takich samych warunkach i z policzeniem czasu służby, któryby przedtem wysłużyli w szkołach publicznych w przymocie rzeczywistych nauczycieli lub po uzyskaniu kwalifikacji do urzędu nauczycielskiego, po każdym z dwóch pierwszych

trzechleci o 100 złotych, po każdym z trzech następnych trzechleci o 150 złotych.

Osoby stanu nauczycielskiego posunięte z IX., VIII. i VII. klasy stopnia służbowego do wyższych klas stopnia służbowego używają nadal dodatków pięcioletnich, uzyskanych na poprzednim stanowisku, a względnie do wymierzenia tych dodatków, liczy się im czas wysłużony w poprzednich klasach stopnia służbowego.

Po udzieleniu piśmiennego ostrzeżenia lub po udzieleniu nagany, Minister wyznań i oświaty może najdłużej na trzy lata wstrzymać przyznanie dodatku pięcioletniego.

Dostąpienie poszczególnych dodatków pięcioletnich stosuje się do chwili, w której nadanie posady rzeczywistego nauczyciela stało się prawomocnem. Postanowienie to odnosi się do dalszych dodatków pięcioletnich także w tym razie, jeżeli poprzedni przyznany został nie w terminie prawidlowym.

§. 7.

Osobom stanu nauczycielskiego, które zaliczone być mają do IX. i do VIII. klasy stopnia służbowego, można przy mianowaniu lub po pewnym okresie całkiem zadawalającego pełnienia obowiązków urzędu nauczycielskiego w zakładach przemysłowych, policzyć za czas służby do wymierzenia w przyszłości emerytury a względnie do poboru dodatków pięcioletnich, ów czas, który spędzili w praktyce technicznej lub artystycznej, aż do lat pięciu, dyrektorom szkół przemysłowych państwa, pod takimi samymi warunkami także czas, aż do lat dziesięciu.

§. 8.

Przepisaną takse służbową opłaca się tylko od pensyi i nawzajem do emerytury liczy się tylko pensye.

§. 9.

Pod względem emerytury postępuje się z osobami stanu nauczycielskiego w szkołach przemysłowych państwa według przepisów emerytalnych, dotyczących się urzędników państwa. Jednakże przy obliczaniu czasu w tych zakładach wysłużonego postępować należy według §. 1go, ustęp 2 ustawy z dnia 9. kwietnia 1870, Dz. u. p. Nr. 47.

§. 10.

Z osobami stanu nauczycielskiego, które zanim ustawa niniejsza weszła w wykonanie, miały posady w szkołach przemysłowych państwa, w szkołach zawodowych do poszczególnych gałęzi przemysłu i w ogólnych szkołach rękodzielniczych państwa i były już zaliczone do klas stopnia służbowego, postąpić należy pod względem wymiaru płac i ich stanowiska, stosownie do postanowień ustawy niniejszej. Tym osobom stanu nauczycielskiego, które dotychczas należały do X. klasy stopnia służbowego,

można przy tej sposobności przyznać klasę IX. z płacami dla tej klasy przepisanimi, jeżeli odznaczają się szczególną kwalifikacją naukową, techniczną lub artystyczną.

Pod tym względem, jakoteż pod względem zaliczenia do X., IX. i VIII. klasy stopnia służbowego nauczycieli w przyszłości mianować się mających, decyduje Minister wyznań i oświaty.

§. 11.

Do tych osób ze stanu nauczycielskiego, których płace polegają na umowie kontraktowej, nie stosuje się ustawa niniejsza.

§. 12.

Osoby stanu nauczycielskiego, które z powodu urzędzenia płac zaliczone zostaną do takiej klasy stopnia służbowego, która jest niższą od ich dotychczasowej klasy, zatrzymają dotychczasowy wyższy stopień, nie nabywają jednak przez to prawa do wyższych płac.

§. 13.

Gdyby osoba stanu nauczycielskiego przez zaliczenie do jednej z powyższych klas stopnia służbowego miała otrzymać płace mniejsze od dotychczasowych, ma prawo do dodatku w kwocie różnicy, jakaby zachodziła, którego wypłata ustawać będzie w miarę posuwania się owej osoby na wyższe dochody pensyjne.

§. 14.

Dodatki osobiste, o ile przy ich przyznawaniu nie zostały wydane szczególne postanowienia, należy stosownie do istniejących przepisów przestawać wypłacać w miarę posuwania się pobierającego na wyższe płace. Postanowienie to nie narusza wynagrodzeń i innych dodatków, które osoba stanu nauczycielskiego pobiera za czynności dodatkowe, przewyższające jej pierwotny obowiązek nauczycielski.

Dodatki na utrzymanie, które na zasadzie postanowień Najwyższych z dnia 15. marca 1895 i z dnia 28. czerwca 1895 przyznane były urzędnikom państwa a względnie osobom stanu nauczycielskiego w służbie państwa, zaliczonym do czterech najniższych klas stopnia służbowego, jakoteż dodatki do należytości za zastępstwo, przyznane zastępcom na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 30. czerwca 1895, nie będą już udzielane.

§. 15.

Osobom stanu nauczycielskiego, mającym posadę w przynioście urzędników państwa, które zalicza się do jednej z klas stopnia służbowego w ustawie niniejszej oznaczonych (§. 10), czas wysłużony w pierwotnym przynioście policzyć należy do poboru dodatków pięcioletnich, które stosownie do §. 6go ustawy niniejszej mają być wymierzane.

§. 16.

Ustawa niniejsza wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

§. 17.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi wyznań i oświaty.

Wiedeń, dnia 19. września 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Bylandt r. w.

176.

Ustawa z dnia 19. września 1898, zawierająca postanowienia we względzie dotacyi pasterzy duchownych katolickich.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam
co następuje:

§. 1.

Przywoity przychód najmniejszy (kongrua) samodzielnych pasterzy duchownych katolickich i pomocników kapłańskich, o ile go nie pokrywają wpływy z urzędem duchownym połączone, będzie uzupełniany z funduszków religijnych a względnie z dotacyi od państwa.

Kongrua samodzielnego pasterza duchownego należy się tym duchownym, którzy na podstawie instalacyi kanonicznej, przez biskupa dyecezyi dokonanej, mają prawo i obowiązek sprawowania pieczy dusz w pewnej gminie kościelnej albo w inny sposób przez biskupa dyecezyi do sprawowania samodzielnego pieczy dusz upoważnieni zostali, jak kapelanie miejscowi, wikaryusze parafialni itd., o ile w pierwszym i drugim przypadku dotyczący urząd plebański został przez Rząd uznany za samodzielny.

Kongrua pomocnika kapłańskiego należy się tym duchownym, których biskup dyecezyi za zgodą Rządu przydał samodzielnym pasterzom duchownym, aby im dopomagali w sprawowaniu pieczy dusz.

Za uznane ze strony Rządu uważać należy bez dalszego udowadniania te urzędy plebańskie i posady pomocników kapłańskich, które istniały już w tym przynioście, gdy patent cesarski z dnia 5. listopada 1855, Dz. u. p. Nr. 195, wchodził w wykonanie i nie zostały odtąd wyraźnie zwinęte.

Posiadacze prostych beneficjów, jeżeli sprawują systemizowany urząd pomocnika kapłańskiego a biskup dyecezyi w porozumieniu z zarządem wy-

znaniowym państwa uznaje tę pomoc za potrzebną, mają prawo do wynagrodzenia w wymiarze kongruy pomocnika kapłańskiego a względnie do uzupełnienia przychodu beneficyjalnego aż do wysokości kongruy pomocnika kapłańskiego.

Zakonnicy sprawujący systemizowany duchowo-świecki urząd pomocnika kapłańskiego, jeżeli biskup dyecezyi w porozumieniu z zarządem znaniowym państwa uznaje to świadczenie za potrzebne, mają prawo do wynagrodzenia w wymiarze kongruy pomocnika kapłańskiego.

§. 2.

Przychód najmniejszy ustanawia się dla każdego z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych podług wykazu I, do ustawy niniejszej dołączonego.

Rzeczony przychód najmniejszy podwyższa się o 160 zł. tym systemizowanym pomocnikom kapłańskim, którym poruczone są funkcje pieczy dusz przy kościele znajdującym się poza obrębem miejscy parafii i którzy też przy nim mają siedzibę urzędową.

§. 3.

Czy i o ile w poszczególnym przypadku ma nastąpić uzupełnienie w myśl §. 1go, orzekać będzie Władza polityczna krajowa na podstawie zeznań, które będą składane za pośrednictwem ordynaryatów.

Zeznania przychodów i wydatków do uzupełnienia kongruy składać należy według następujących zasad:

§. 4.

Jako dochody wliczać należy tylko następujące wpływy:

- a) intratę czystą z gruntów w tej kwocie, w której dochód z owych gruntów został stwierdzony do wymiaru podatku gruntowego;
- b) intratę z czynszów za budynki wynajmowane w kwocie rzeczywistej, po strąceniu kwoty ustawowej na koszt utrzymania i amortyzacji;
- c) intratę z kapitałów, praw użytkowania i przedsiębiorstw przemysłowych;
- d) renty i dotacje stałe w pieniądzu, wartościach pieniężnych lub w naturze, te ostatnie liczą się z potrąceniem 20 od sta z intraty ryczałtowej z powodu mniejszej wartości i na koszt uzyskania. Dla c) i d) może być wyjątkowo dozwolone odpowiednie potrącenie na koszt uzyskania odsetek od kapitałów lub rent;
- e) dochód z nadwyżek miejscowego majątku kościelnego, o ile nadwyżki takie wolno obrócić na zwiększenie dotacji;

f) opłat kościelne w kwocie ryczałtowej, którą ustanowić ma Władza krajowa w porozumieniu z biskupem dyecezyi, lub, jeżeliby porozumienie do skutku nie przyszło, Minister wyznań.

Z opłat kościelnych, w taki sposób oznaczonych, potrącić należy kwotę 30 zł.

§. 5.

Dochód z fundacyi na msze i na inne czynności służby Bożej w pewnej oznaczonej kwocie ustanowionych, wyłącza się od wliczania.

§. 6.

Dochody z majątności, które na mocy aktów dobroczynności przyrosły do istniejącego beneficyum po wejściu ustawy niniejszej w wykonanie, są od wliczania wyłączone.

§. 7.

Jako wydatki zamieszczać należy:

- a) podatki monarsze, dodatki krajowe, powiatowe i gminne od przychodów, które mają być zeznawane (§. 4) i wszelkie inne przyczynki, które na zasadzie ustawy mają być płacone na cele publiczne, jakoteż równoważnik należności;
- b) wydatki biurowe na utrzymywanie metryk, gdzie nie mają być opędzane z majątku kościelnego lub ponoszone przez innego do tego obowiązowanego, tudzież wydatki połączone ze sprawowaniem urzędu dziekańskiego (wikaryatu powiatowego) w kwocie, która osobnem rozporządzeniem będzie oznaczona.
- c) świadczenia w pieniądzu i wartościach pieniężnych z tytułu zobowiązania się, ciężącego na przychodzie.

Tu należą w szczególności świadczenia na rzecz pomocników kapłańskich, obciążające dochód plebański na zasadzie wyraźnych tytułów prawnych;

- d) przepisane instrukcją wynagrodzenie za msze funduszu religijnego, ciężące na uzupełnieniu kongruy;
- e) stałe wydatki nadzwyczajne na zapewnienie potrzebnej ilości wody.

Natomiast nie należy wliczać wszelkich wydatków na osobiste utrzymanie (gospodarstwo domowe), jakoteż na zarząd ekonomiczny gruntów, tudzież wydatków ponoszonych w myśl istniejących przepisów na utrzymanie w dobrym stanie budynków parafialnych.

§. 8.

Postanowienie, w jaki sposób zeznania mają być urządzone, sprawdzane i prostowane, wydane będzie drogą rozporządzenia.

Zeznania podawać należy do ordynaryatu w terminie dwumiesięcznym licząc od dnia, w którym samodzielny pasterz duchowny lub pomocnik kapłański obejmie swój urząd; to duchowieństwo pasterskie do uzupełnienia kongruy uprawnione, które już sprawuje urządowanie, podawać je ma w przeciągu dwóch miesięcy od dnia wejścia w wykonanie ustawy niniejszej. Z ważnych powodów termin ten może być przedłużony.

Uzupełnienie kongruy przyznać należy od dnia objęcia urządowania, jeżeli zeznania podano w terminie ustawowym lub przedłużonym. Jeżeli zaś zeznania podano po upływie terminu ustawowego lub przedłużonego, uzupełnienie kongruy przyznać należy od dnia nadejścia zeznania do Władzy politycznej krajowej.

§. 9.

Gdyby się okazało, że przychód, który według postanowień powyższych ma być zeznany, zamierzano lub wydatek pewien ze świadomością mylnie umieszczono, nałożyć należy na osoby odpowiedzialne za dokładność zeznania karę pieniężną w kwocie aż do owej sumy, o którą fundusz religijny lub skarb państwa byłby poniósł uszczerbek.

W innych przypadkach zboczenia należy tylko zeznanie sprostować i tylko według okoliczności zarządzić jedynie zwrot kosztów postępowania podjętego w celu sprostowania.

§. 10.

Prowizorowie opróżnionych prebend pobierają płacę z funduszków religijnych.

Płaca ta zależy od sumy kongruy, która na ową prebendę według §. 2 przypada i wynosi miesięcznie czterdzieści pięć (45) złotych, gdy kongrua owej prebendy czyni 600 zł.; pięćdziesiąt pięć (55) złotych, gdy kongrua czyni 700 zł.; sześćdziesiąt (60) złotych, gdy kongrua czyni 800 aż do 900 zł. a siedmdziesiąt (70) złotych, gdy kongrua czyni 1000 zł. lub więcej.

Prowizorowie zamiejscowi pobierać będą wynagrodzenie, które w każdym z osobna przypadku ma być oznaczane a które w żadnym razie nie ma przenosić dwóch trzecich części zwyczajnej płacy prowizorskiej.

W obu przypadkach prowizorowie mają prawo do dochodu z należytości fundacyjnych za msze i inne czynności służby Bożej.

§. 11.

Pomocnicy kapłańscy, którzy zastępują całkiem pasterza duchownego samodzielnego, do służby trwale niezdolnego, pobierają płacę ustanowioną

w §. 10 dla prowizorów. Przedewszystkiem jednak obracać należy dla nich nadwyżki kongruy, jeżeli dotyczące beneficjum ma takowe.

§. 12.

Jeżeli samodzielny pasterz duchowny, oprócz obowiązków na niego włożonych, ma pełnić jeszcze także obowiązki łączące się z systemizowaną lecz opróżnioną posadą pomocnika kapłańskiego, w urzędzie plebańskim jego pasterstwu podlegającym, należy mu się za to wynagrodzenie w kwocie 15 zł. w. a. miesięcznie z dochodu przywiązanego do posady pomocnika kapłańskiego a według okoliczności z funduszków religijnych, o ile kongrua tej posady pomocnika kapłańskiego nie jest całkiem lub w części uposażona z dochodu beneficjum samodzielnego pasterza duchownego.

§. 13.

Pasterze duchowni, którzy nie z własnej winy stali się niezdolnymi do służby, pobierać będą bez względu na jakikolwiek przychód prywatny i z policzeniem czasu wysłużonego przed niezawinioną czasową deficyencyą, emeryturę wymierzoną podług dotychczasowego wykazu II.

Emerytury te, o ile nie mogą być pokryte z przychodów prebendy, wypłacane będą z funduszków religijnych a względnie z ich dotacyi od państwa.

W razie, gdyby deficyent podlegał szczególnym ułomnościom ciała lub z powodu innych okoliczności na względy zasługujących, Minister wyznać może wyznaczyć mu wyjątkowo emeryturę większą od tej, która należy się podług wykazu, lecz tylko w kwocie najwięcej aż do 800 zł. samodzielnemu pasterzowi duchownemu a 400 zł. pomocnikowi kapłańskiemu.

§. 14.

Pasterze duchowni i deficyenci, pobierający w chwili, gdy ustawa niniejsza wejdzie w wykonanie, większe uzupełnienie kongruy a względnie większą płacę deficyentów, aniżeli by im należała się według postanowień ustawy niniejszej, zatrzymają osobiście tę większą płacę, dopóki zostaną będą na dotychczasowej posadzie a względnie w deficyencyi.

Urzędy plebańskie, którym na zasadzie szczególnego tytułu prawnego zaręczono było trwale istnienie kongruy z przybraniem zasobów funduszu religijnego przewyższającej pozycyę wykazu I, zatrzymają nadal tę większą kongruę.

Przychód takich urzędów plebańskich obliczany będzie także według zasad ustawy niniejszej.

§. 15.

Do tych urzędów plebańskich, które są wcielone do jakiejś korporacji, stosują się postanowienia ustawy niniejszej tylko o tyle, o ile jest udowodniona trwała rzeczywista niemożność pokrywania przez dotyczącą korporację lub beneficjum najmniejszego przyzwoitego dochodu duchowieństwa, któremu piecza dusz jest poruczona.

§. 16.

Aż do sprostowania zeznań, które stosownie do ustawy niniejszej i rozporządzenia wykonawczego wydać się mającego, będą wnoszone, wypłacane będą uzupełnienia kongruy dotychczas asygnowane, z zastrzeżeniem późniejszego wyrównania.

§. 17.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia. Jednocześnie uchylają się ustawy z dnia 19. kwietnia 1885, Dz. u. p. Nr. 47 i z dnia 7. stycznia 1894, Dz. u. p. Nr. 16.

§. 18.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Ministrowi wyznań i oświaty, tudzież Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 19. września 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Bylandt r. w.

Kaizl r. w.

W y k a z I

kwot kongruy ustanowionych w myśl §. 1 dla poszczególnych królestw i krajów.

	Pasterze du- chowni samo- dzielni	Pomocnicy kapłańscy
	złotych w wal. austr.	
I. Dolna Austria.		
1. W Wiedniu	1.800	500
2. W promieniu 30kilometrowym naokoło Wiednia:		
a) Probostwa z systemizowanymi pomocnikami kapłańskimi	1.200	400
b) Probostwa bez systemizowanych pomocników kapłańskich	1.000	—
3. W miastach i większych uzdrowiskach	1.000	400
4. W innych miejscach:		
a) Probostwa z systemizowanymi pomocnikami kapłańskimi	800	350
b) Probostwa bez systemizowanych pomocników kapłańskich	700	—
II. Czechy, Morawia, Szląsk i Górna Austria.		
1. W Pradze i Bernie	1.200	400
2. W Linzu (z Urfahrem), Riedzie, Steyrze i Welsie, tudzież w Opawie	1.000	400
3. W promieniu 15kilometrowym naokoło Pragi i naokoło Berna. w miastach i miasteczkach mających przeszło 5.000 mieszkańców, tudzież w większych uzdrowiskach	900	350
4. W innych miejscach:		
a) Probostwa z systemizowanymi pomocnikami kapłańskimi	800	350
b) Probostwa bez systemizowanych pomocników kapłańskich	700	—
III. Styrya, Karyntya, Kraina, Salzburg, Tyrol z Vorarlbergiem.		
1. W stolicy kraju	1.000	400
2. W miastach i miasteczkach mających przeszło 5.000 mieszkańców i w większych uzdrowiskach	800	350
3. W innych miejscach:		
a) Probostwa z systemizowanymi pomocnikami kapłańskimi	700	300
b) Probostwa bez systemizowanych pomocników kapłańskich	600	—
IV. Istrya, Tryest z okręgiem, Gorycja, Gradyska i Bukowina.		
1. W Tryeście	1.200	400
2. W Czerniowcach	1.000	400
3. W promieniu 15kilometrowym naokoło Tryestu w miastach i miasteczkach mających przeszło 3.000 mieszkańców, tudzież w większych uzdrowiskach	700	350
4. W innych miejscach	600	300

	Pasterze du- chowni samo- dzielni	Pomocnicy kapłańscy
	złotych w wal. austr.	
V. Galicya.		
1. We Lwowie i Krakowie	1.000	400
2. W miastach mających przeszło 10.000 mieszkańców, tudzież na Podgórzu (pod Krakowem) i w Białej	800	350
3. W miastach i miasteczkach mających przeszło 3.000 mieszkań- ców i w większych uzdrowiskach	700	350
4. We wszystkich innych miejscach	600	300
VI. Dalmacya.		
1. W Zadarze	800	350
2. W miastach i miasteczkach mających przeszło 2.000 mieszkań- ców, w Hwarze, Makarsce i Korczuli, tudzież w większych uzdrowiskach	700	300
3. W innych miejscach	600	300

W y k a z II

wymiaru emerytur dla pasterzy duchownych niezdołnych do sprawowania czynności.

	który w służbie pasterskiej lub w innej publicznej służbie kościelnej zostawał				
	aż do 10 lat	więcej niż 10 aż do 20 lat	więcej niż 20 aż do 30 lat	więcej niż 30 aż do 40 lat	więcej niż 40 lat
a) dla samodzielnego pasterza duchownego:					
600 zł.	400	450	500	550	600
700 "	400	450	500	575	650
800 "	400	475	550	625	700
900 "	450	500	575	650	750
1000 lub więcej złotych	500	550	625	700	800
b) dla pomocnika kaptańskiego	225	250	275	300	350

a) dla samodzielnego pasterza duchownego:

600 zł.
700 "
800 "
900 "
1000 lub więcej złotych

jeżeli kongrua ustanowiona dla jego ostatniego urzędu pasterskiego wynosiła:

b) dla pomocnika kaptańskiego

177.

Ustawa z dnia 19. września 1898,

zawierająca postanowienia we względzie dotacyi pasterzy duchownych grecko-wschodnich w Dal-macyi.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Przyzwoity przychód najmniejszy (kongrua) systemizowanych według podziału parafii samodzielnych pasterzy duchownych (proboszczów) i pomocników kapłańskich (kapelanów, kapelanów wydelegowanych) grecko-wschodnich, o ile go nie pokrywają wpływy z urzędem duchownym połączone, będzie uzupełniany ze skarbu państwa.

Zakonnicy sprawujący systemizowany duchowo-świecki urząd pomocnika kapłańskiego, jeżeli biskup dyecezyi w porozumieniu z zarządem wyznaniowym państwa uznaje to świadczenie za potrzebne, mają prawo do wynagrodzenia w wymiarze kongruy pomocnika kapłańskiego (§. 14).

§. 2.

Przychód najmniejszy ustanawia się podług wykazu I, do ustawy niniejszej dołączonego.

Rzeczony przychód najmniejszy podwyższa się o 160 zł. tym systemizowanym pomocnikom kapłańskim, którym poruczone są funkcje pieczy dusz przy kościele znajdującym się poza obrębem miejsca parafii i którzy też przy nim mają siedzibę urzędową.

§. 3.

Czy i o ile w poszczególnym przypadku ma nastąpić uzupełnienie w myśl §. 1go, orzekać będzie Władza polityczna krajowa na podstawie zeznań, które będą składane za pośrednictwem biskupa dyecezyi.

Zeznania przychodów i wydatków do uzupełnienia kongruy składać należy według następujących zasad:

§. 4.

Jako dochody wliczać należy tylko następujące wpływy:

- a) intratę czystą z gruntów w tej kwocie, w której dochód z owych gruntów został stwierdzony do wymiaru podatku gruntowego;

- b) intratę z czynszów za budynki wynajmowane w kwocie rzeczywistej, po strąceniu kwoty ustawowej na koszt utrzymania i amortyzacyi;
- c) intratę z kapitałów, praw użytkowania i przedsiębiorstw przemysłowych;
- d) renty i dotacje stałe w pieniądzu, wartościach pieniężnych lub w naturze, te ostatnie liczą się z potrąceniem 20 od sta z intraty ryczałtowej z powodu mniejszej wartości i na koszt uzyskania. Dla c) i d) może być wyjątkowo dozwolone odpowiednie potrącenie na koszt uzyskania odsetek od kapitałów lub rent;
- e) dochód z nadwyżek miejscowego majątku kościelnego, o ile nadwyżki takie wolno obrócić na zwiększenie dotacyi;
- f) opłaty kościelne w kwocie ryczałtowej, którą ustanowić ma Władza krajowa w porozumieniu z biskupem dyecezyi, lub, jeżeliby porozumienie do skutku nie przyszło, Minister wyznań.

Z opłat kościelnych, w taki sposób oznaczonych, potrącić należy kwotę 30 zł.

§. 5.

Dochód z fundacyi na liturgie i na inne czynności służby Bożej w pewnej oznaczonej kwocie ustanowionych, wyłącza się od wliczania.

§. 6.

Dochody z majątności, które na mocy aktów dobroczynności przyrosły do istniejącego beneficjum po wejściu ustawy niniejszej w wykonanie, są od wliczania wyłączone.

§. 7.

Jako wydatki zamieszczać należy:

- a) podatki monarsze, dodatki krajowe, powiatowe i gminne od przychodów, które mają być zeznawane (§. 4) i wszelkie inne przyczynki, które na zasadzie ustawy mają być płacone na cele publiczne, jakoteż równoważnik należytości;
- b) wydatki biurowe na utrzymywanie metryk, gdzie nie mają być opędzane z majątku kościelnego lub ponoszone przez innego do tego obowiązane, tudzież wydatki połączone ze sprawowaniem urzędu protopresbytera powiatowego w kwocie, która osobnym rozporządzeniem będzie oznaczona;
- c) świadczenia w pieniądzu i wartościach pieniężnych z tytułu zobowiązania się, ciężącego na przychodzie. Tu należą w szczególności

świadczenia na rzecz pomocników kapłańskich, obciążające dochód plebański na zasadzie wyrażonych tytułów prawnych;

d) stałe wydatki nadzwyczajne na zapewnienie potrzebnej ilości wody.

Natomiast nie należy wliczać wszelkich wydatków na osobiste utrzymanie (gospodarstwo domowe), jakoteż na zarząd ekonomiczny gruntów, tudzież wydatków ponoszonych w myśl istniejących przepisów na utrzymanie w dobrym stanie budynków parafialnych.

§. 8.

Postanowienie, w jaki sposób zeznania mają być urządzone, sprawdzane i prostowane, wydane będzie drogą rozporządzenia.

Zeznania podawać należy do konsystorza biskupiego w terminie dwumiesięcznym, licząc od dnia, w którym samodzielny pasterz duchowny lub pomocnik kapłański obejmuje swój urząd; to duchowieństwo pasterskie do uzupełnienia kongruy uprawnione, które już sprawuje urządowanie, podawać je ma w przeciągu dwóch miesięcy od dnia wejścia w wykonanie ustawy niniejszej. Z ważnych powodów termin ten może być przedłużony.

Uzupełnienie kongruy przyznać należy od dnia objęcia urządowania, jeżeli zeznanie podano w terminie ustawowym lub przedłużonym. Jeżeli zaś zeznanie podano po upływie terminu ustawowego lub przedłużonego, uzupełnienie kongruy przyznać należy od dnia nadejścia zeznania do Władzy politycznej krajowej.

§. 9.

Gdyby się okazało, że przychód, który według postanowień powyższych ma być zeznany, zamilczano lub wydatek pewien ze świadomością mylnie umieszczono, nałożyć należy na osoby odpowiedzialne za dokładność zeznania karę pieniężną w kwocie aż do owej sumy, o którą skarbu państwa byłby poniósł uszczerbek.

W innych przypadkach zboczenia należy tylko zeznanie sprostować i tylko według okoliczności zarządzić jedynie zwrot kosztów postępowania podjętego w celu sprostowania.

§. 10.

Prowizorowie opróżnionych beneficjów (samodzielnych urzędów pasterskich) pobierają część rzeczywistych dochodów rocznych dotyczącego beneficjum przypadającą za czas trwania ich administracji. Jeżeli z tychże za miesiąc na prebendach o 600 zł. kongruy nie wypadnie kwota 45 zł., na prebendach o 700 zł. kongruy kwota 55 zł., na prebendach o 800 zł. kongruy kwota 60 zł., natenczas, coby do tych kwot nie dostawało, uzupełnione będzie ze skarbu państwa.

Prowizorowie zamiejscowi samodzielnych urzędów pasterskich pobierać będą wynagrodzenie, które w każdym z osobna przypadku ma być oznaczane, a pokrywane będzie przedewszystkiem z dochodów administrowanego beneficjum, gdyby zaś dochody te nie wystarczały, będzie ze skarbu państwa pokrywane lub uzupełniane, w tym ostatnim zaś razie nie ma przenosić dwóch trzecich części zwyczajnej płacy administratorskiej.

Sposób oznaczania rzeczywistego dochodu beneficjum uregulowany będzie osobnem rozporządzeniem.

Prowizorowie opróżnionych beneficjów mają prawo do dochodu z należności fundacyjnych za liturgie i inne czynności służby Bożej, które odprawiać są obowiązani.

§. 11.

Pomocnicy kapłańscy, którzy zastępują całkiem pasterza duchownego samodzielnego, do służby trwale niezdolnego, pobierają płacę ustanowioną w §. 10 dla prowizorów. Przedewszystkiem jednak obracać należy dla nich nadwyżki kongruy, jeżeli dotyczące beneficjum ma takowe.

§. 12.

Jeżeli samodzielny pasterz duchowny, oprócz obowiązków na niego włożonych, ma pełnić jeszcze także obowiązki łączące się z systemizowaną lecz opróżnioną posadą pomocnika kapłańskiego, w urzędzie plebańskim jego pasterstwu podlegającym, należy mu się za to wynagrodzenie w kwocie 15 zł. w. a. miesięcznie z dochodu przywiązanego do posady pomocnika kapłańskiego a według okoliczności ze skarbu państwa, o ile kongrua tej posady pomocnika kapłańskiego nie jest całkiem lub w części opozazona z dochodu beneficjum samodzielnego pasterza duchownego.

§. 13.

Pasterze duchowni, którzy nie z własnej winy stali się niezdolnymi do służby, pobierać będą bez względu na jakikolwiek przychód prywatny i z policzeniem czasu wysłużonego przed niezawinioną czasową deficycją, emeryturę wymierzoną podług dołączonego wykazu II.

Emerytury te, o ile nie mogą być pokryte z przychodów beneficjum, wypłacane będą ze skarbu państwa.

W razie, gdyby deficycent podlegał szczególnym ułomnościom ciała lub z powodu innych okoliczności na względy zasługujących, Mniester wyznać może wyznaczyć mu wyjątkowo emeryturę większą od tej, która należy się podług wykazu, lecz tylko w kwocie najwięcej aż do 800 zł. samodzielnemu pasterzowi duchownemu a 400 zł. pomocnikowi kapłańskiemu.

§. 14.

Do probostw klasztornych i do zakonników sprawujących obowiązki na beneficyach świeckich stosują się postanowienia ustawy niniejszej tylko o tyle, o ile jest udowodniona trwała rzeczywista niemożność pokrywania przez dotyczącą korporację najmniejszego przyzwoitego dochodu duchownym, którym piecza dusz jest poruczona.

§. 15.

Aż do sprostowania zeznań, które stosownie do ustawy niniejszej i rozporządzenia wykonawczego wydać się mającego, będą wnoszone, wypłacane będą uzupełnienia kongruy dotychczas asygnowane, z zastrzeżeniem późniejszego wyrównania.

§. 16.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia. Jednocześnie uchylają się ustawy z dnia 10. grudnia 1887, Dz. u. p. Nr. 142 i z dnia 7. stycznia 1894, Dz. u. p. Nr. 17.

§. 17.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Ministrowi wyznań i oświaty, tudzież Ministrowi skarbu.
Wiedeń, dnia 19. września 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Bylandt r. w

Kaizl r. w.

W y k a z I

dotacyi ustanowionej w myśl ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 177, dla pasterzy duchownych grecko-wschodnich w Dalmacyi.

	Pasterze du- chowni samo- dzielni	Pomocnicy kapłańscy
	złotych w walucie austr.	
1. W Zadarze	800	350
2. W miastach i miasteczkach mających przeszło 2.000 mieszkańców, tudzież w większych uzdrowiskach . .	700	300
W innych miejscach	600	300

W y k a z II

wymiaru emerytur dla pasterzy duchownych grecko-wschodnich niezdolnych do sprawowania czynności.

	który w służbie pasterskiej lub w innej publicznej służbie kościelnej zostawał				
		więcej niż 10 aż do 20 lat	więcej niż 20 aż do 30 lat	więcej niż 30 aż do 40 lat	więcej niż 40 lat
	złotych w walucie austr.				
a) dla samodzielnego pasterza duchownego, jeżeli kongrua ustanowiona dla jego ostatniego urzędu pasterskiego wynosiła:					
600 zł.	400	450	500	550	600
700 „	400	450	500	575	650
800 „	400	475	550	625	700
b) dla pomocnika kapłańskiego	225	250	275	300	350